

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА
ЄВРАЗІЙСЬКА АСОЦІАЦІЯ ПРАВНИЧИХ ШКІЛ ТА ПРАВНИКІВ
ПОМОРСЬКА АКАДЕМІЯ В СЛУПСЬКУ (ПОЛЬЩА)
АКАДЕМІЯ ГУСПОЛ (ЧЕХІЯ)**

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ

Збірник тез

**Міжнародної науково-практичної конференції
«ДВАДЦЯТЬ ПЕРШІ ОСІННІ ЮРИДИЧНІ
ЧИТАННЯ»**

*присвяченої 30-річчю Хмельницького університету
управління та права імені Леоніда Юзькова*

**6 жовтня 2022 року
м. Хмельницький**

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА ІМЕНІ ЛЕОНІДА
ЮЗЬКОВА

ЄВРАЗІЙСЬКА АСОЦІАЦІЯ ПРАВНИЧИХ ШКІЛ
ТА ПРАВНИКІВ

ПОМОРСЬКА АКАДЕМІЯ В СЛУПСЬКУ (ПОЛЬЩА)

АКАДЕМІЯ ГУСПОЛ (ЧЕХІЯ)

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ

Збірник тез

Міжнародної науково-практичної конференції
«ДВАДЦЯТЬ ПЕРШІ ОСІННІ ЮРИДИЧНІ
ЧИТАННЯ»

*присвяченої 30-річчю Хмельницького університету
управління та права імені Леоніда Юзькова*

м. Хмельницький
6 жовтня 2022 року

УДК 341.231.14

А 43

Рекомендовано до друку вченою радою
Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова
(протокол № 5 від 26 вересня 2022 року)

А 43 Актуальні проблеми юридичної науки : збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції «Двадцять перші осінні юридичні читання» (м. Хмельницький, 6 жовтня 2022 року). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2022. 403 с.

ISBN 978-617-7572-56-4

У збірнику представлені тези доповідей, які були подані на Міжнародну науково-практичну конференцію «Двадцять перші осінні юридичні читання», що відбулась у Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова 6 жовтня 2022 року. Розрахований на наукових та науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти і наукових установ, здобувачів вищої освіти, практичних працівників і широкий читацький загал. Організаційний комітет Міжнародної науково-практичної конференції «Двадцять перші осінні юридичні читання» не завжди поділяє думку учасників конференції. Основний матеріал доповідей подано в авторській редакції. Повну відповідальність за достовірність та якість поданого матеріалу несуть учасники конференції, їхні наукові керівники, рецензенти та структурні підрозділи закладів вищої освіти і наукових установ, які рекомендували ці матеріали до друку.

УДК 341.231.14

© Колектив авторів, 2022 ©
Хмельницький університет управління та
права імені Леоніда Юзькова, 2022

ISBN 978-617-7572-56-4

можливостей та переваг на національному ринку праці в порівнянні з ринком праці ЄС не лише для своїх мешканців, а і для трудових мігрантів з інших країн.

Проаналізовані положення Лісабонської стратегії забезпечення повної зайнятості свідчать про їх обґрунтованість та дієвість при належній реалізації. Однак, варто враховувати, що усі положення мають бути імplementовані комплексно. Наприклад, лише інтенсивніше та активніше інвестування в людський капітал може призвести до ще більшого відтоку робочої сили з України, коли люди будуть володіти високими професійними навиками, але не будуть мати місця для їх застосування в Україні.

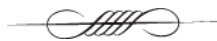
Як висновок, можна зауважити, що хоча питанням працевлаштуванню молоді під час воєнного часу не було приділено увагу, в Україні існує достатня нормативна база для задоволення потреб молоді. Подальша робота має бути спрямована на розроблення механізмів по застосуванню такої нормативної бази, щоб норми не носили суто декларативний характер. Значну увагу потрібно приділити інформаційній взаємодії між державою, роботодавцем та молоддю. Всі три сторони мають добре розуміти потреби і можливості один одного і прагнути належної комунікації. Саме така комунікація допоможе молоді зрозуміти, які навички необхідно набути для отримання гарної винагороди за свою роботу, роботодавцю отримати кваліфікованих працівників, а державі вирішити питання з рівнем безробіття та забезпечення роботодавців з достатньою кількістю робочої сили. Хоча певна частину роботодавців призупинили свою діяльність через війну, в той час у інших роботодавців, особливо у західних регіонах України, відчутний брак кваліфікованих кадрів через частковий відтік працівників закордон і збільшення виробничих потужностей. Держава має мати у своєму механізмі ефективний арсенал заходів, за допомогою якого буде сприяти комунікації між роботодавцем та працівником та допомагати молоді проходити перекваліфікацію з метою заняття вакантних позицій.

Вирішення комплексу вище описаних проблем та реалізація запропонованих підходів сприятиме поступовому економічному розвитку України навіть в умовах війни і збільшенню розміру заробітних плат та загального соціального добробуту.

Використані джерела:

1. Гришина Ю. М., Малюга Л. Ю. Правові засади реалізації молодіжної політики України із врахуванням викликів сучасного світу. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2021. Серія «Юриспруденція» № 49. С. 112–116. URL: <http://www.vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc49/26.pdf>.

2. LISBON EUROPEAN COUNCIL 23 AND 24 MARCH 2000. URL: https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/00100-r1.en0.htm Дата звернення 01.05.2022.

Орловський Олег Ярославович,

кандидат юридичних наук, доцент,

кафедри приватного права юридичного факультету

Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича

ПРАВО ЛЮДИНИ НА ГІДНЕ ЖИТТЯ: СОЦІАЛЬНИЙ ВИМІР

Наукові підходи до розуміння права людини на гідне життя характеризуються суттєвою різноманітністю. Варто підтримати позицію В. В. Кожана про те, що право на гідність як особисте право людини охоплює гідність і в об'єктивному, і в суб'єктивному значенні. На основі цього автор визначає право на гідність як природну, невід'ємну та

невідчужувану можливість визнання цінності кожної людини як біопсихосоціальної істоти з боку інших людей, організацій, держави тощо та можливість усвідомлення людиною своєї цінності [1, с.144]. Характеризуючи ознаки даного права, В. В. Кожан зазначає, що «право на гідність є природним, невід'ємним та невідчужуваним. Невід'ємність права на гідність полягає в неможливості його позбавлення, а невідчужуваність – у неможливості його передачі; право на гідність є абсолютним. Воно не передбачає винятків і не може бути обмежене, навіть в умовах воєнного чи надзвичайного стану; право на гідність є загальним, тобто належить кожній особі людського виду, індивідууму; гідність як об'єкт права на гідність є визнанням цінності кожної фізичної особи як унікальної біопсихосоціальної істоти» [1, с. 144]. М. С. Комар зазначає, що «людська гідність співвідноситься з індивідуальними внутрішніми виявами людської свідомості, тож особисте відчуття моральної гідності не може бути однаковим. Проте закріплення її як суб'єктивного права, а також конституційного принципу, зумовлює визнання рівної гідності всіх людей, їх однакової значущості для суспільства і держави» [2, с. 39]. П. М. Рабінович вважає, що «гарантії реалізації права людини на повагу до гідності – це умови та засоби, принципи і норми, які забезпечують здійснення, охорону і захист права людини на повагу до її гідності, є забезпеченням виконання державою та іншими суб'єктами правовідносин тих обов'язків, які покладаються на них з метою реалізації конституційного права людини на повагу до гідності [3, с. 246]. Крім наведених вище міжнародно-правових стандартів прав людини, право на гідне життя гарантоване на найвищому конституційному рівні. Зокрема, стаття 28 Конституції України закріплює за кожною людиною право на повагу до її гідності. Крім того, встановлено і конституційні заборони на певні дії, які порушують право людини на гідність. Вважаємо за необхідне більш глибоке розуміння права на життя, яке повинно відображати його природний характер та антропоцентриську сутність. Як справедливо відзначає Я. П. Кузьменко, актуальним є подолання залишків того праворозуміння, яке було характерним для правового позитивізму. У контексті поглибленого тлумачення права людини на життя це означає відмову від спрощення та зведення його до біологічного існування [4, с. 24]. Натомість вчений підкреслює, що право на життя є унікальним правовим феноменом, що визначає сферу вільної самореалізації та розвитку соціобіодуховної істоти, людини, потребує надійних та ефективних гарантій з боку держави [4, с. 24]. Практика Європейського Суду з прав людини та Європейської Комісії з прав людини щодо тлумачення та захисту права на життя свідчать, що європейська норма про право на життя є унікальною: спочатку було проголошено саме право, а потім були перелічені винятки, за яких можливе правомірне застосування абсолютно необхідної сили, що може призвести до позбавлення життя [5]. Харарактризуючи абсолютний та відносний аспект права на життя, Л. В. Красицька зазначає, що «абсолютне право на життя має таку специфіку: якщо абсолютним правом на річ можна розпорядитися – цим абсолютне право перетворюється у відносне, абсолютне ж право на життя не підлягає трансформації. Абсолютне право на життя у зв'язку з цим мало залежить від його носія. Можливості його реалізації обмежені передбаченою законом формою. Про право на життя як абсолютне право говорять у тих випадках, коли людину не можна позбавити життя ні в якому разі, незалежно від її поведінки і вчинених дій... Про відносний характер права на життя йтися не може, бо в такому випадку держава «заволодіє» невід'ємним правом людини» [6, с. 56]. Отже, право на гідне життя людини у контексті права соціального захисту варто розглядати як природну, невід'ємну та невідчужувану можливість людини отримувати рівень соціального захисту в обсязі, який здатний задовольнити необхідні життєві соціальні потреби, що призводить до можливості усвідомлення нею своєї цінності. Зміст права людини на гідне життя системно утворюють дві основні складові: 1) можливість реалізації права на необхідний та достатній рівень соціального захисту; 2) можливість захисту права на гідне життя всіма визначеними законом способами. Важливо підкреслити органічність та взаємну зумовленість зв'язку права людини на життя та права на гідне життя. Право на

життя є соціальна цінність, що об'єднує весь комплекс прав людини, і не може бути реалізоване поза зв'язком із соціально-економічними та колективними правами. Вказане благо може стати реальністю лише за умови наповнення його реальним соціально-економічним змістом та правовими гарантіями реалізації з боку держави.

Використані джерела:

1. Кожан В. В. Особисті права та свободи людини: загальнотеоретичне дослідження. Дис. на здоб. наук. ступеня канд. юрид. наук: 12.00.01. Львів, 2016. 229 с.
2. Комар С. С. Право на гідний рівень життя в системі прав людини. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Сер.: Юриспруденція. 2013. № 6-2. Том 12. С. 38–40.
3. Рабінович М. П. Права людини і громадянина / М. П. Рабінович, М. І. Хавронюк. К. : Атіка, 2004. 464 с.
4. Кузьменко Я. П. Право людини на життя: історико-правові аспекти. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2015. № 3. С. 23–25. URL: http://lsej.org.ua/3_2015/6.pdf.
5. Мікуліна М. М. Право на життя як складова приватності фізичної особи. *Часопис Національного університету «Острозька академія»*. Серія «Право». 2013. № 1 (7). URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Choasp_2013_1_25.
6. Красицька Л. В. Цивільно-правове регулювання особистих немайнових прав громадян : монографія. Донецьк: ДІВС МВС України, 2002. 164 с.

Сікун Антон Миколайович,

заступник начальника кафедри теорії та історії держави і права,
конституційного права Академії Державної пенітенціарної служби,

Мірошниченко Оксана Андріївна,

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри теорії та історії держави і права,
конституційного права Академії Державної пенітенціарної служби

ДО ПИТАННЯ ПРАЦІ ЗАСУДЖЕНИХ ПІД ЧАС ДІЇ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ

24 лютого 2022 року Президент Володимир Зеленський підписав указ «Про введення воєнного стану в Україні» (далі – Указ) [1]. Даним Указом, в ч. 2 вказано, що уповноваженим особам необхідно запроваджувати та здійснювати передбачені Законом України «Про правовий режим воєнного стану» (далі – Закон) [2] заходи і повноваження, необхідні для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави.

Також в ч. 3 Указу вказується, що у зв'язку із введенням в Україні воєнного стану тимчасово, на період дії правового режиму воєнного стану, можуть обмежуватися конституційні права і свободи людини і громадянина, передбачені статтями 30-34, 38, 39, 41-44, 53 Конституції України, а також вводиться тимчасові обмеження прав і законних інтересів юридичних осіб в межах та обсязі, що необхідні для забезпечення можливості запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану, які передбачені частиною першою статті 8 Закону [2].

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1 ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА. ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ ВЧЕНЬ. ФІЛОСОФІЯ ПРАВА		
Андрущенко О. П.	ПРАКТИКА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ЯК ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВА ПРОБЛЕМА	5
Бабіна Т. Д.	КОЛЕКТИВНА ВІНА: ПРАВОВІ ІДЕЇ КАРЛА ЯСПЕРСА	6
Богущкий П. П.	ОБОРОНОЗДАТНІСТЬ ЯК СУБ'ЄКТНІСТЬ ДЕРЖАВИ	8
Данильян О. Г. Дзьобань О. П.	ІНФОРМАЦІЯ ЯК ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВА КАТЕГОРІЯ: ДО ПРОБЛЕМИ РОЗУМІННЯ	11
Дмитрієва М. М.	СТАН ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИНЦИПУ ПРАВОВОЇ ВИЗНАЧЕНОСТІ У СУЧАСНІЙ ЮРИДИЧНІЙ НАУЦІ	12
Древаль В. Ю.	ІСТОРИКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ЗАКОНОТВОРЧОСТІ ЯК АТРИБУТУ СУЧАСНОЇ ДЕРЖАВИ	15
Іванов С. Б.	СТАНОВЛЕННЯ ЦІННОСТЕЙ СОБОРНОСТІ В КОНТЕКСТІ АКСІОЛОГІЧНО-АНТРОПОЛОГІЧНОГО ВИМІРУ КОНСТИТУЦІЇ ПИЛИПА ОРЛИКА	17
Кузь В. А.	SMART GRID ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ	19
Куліш Н. С.	ЦЕРКВИ ТА КОНФЕСІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ	20
Лавренко Д. О.	ЗНАЧЕННЯ ЮРИДИЧНОЇ КОНСТРУКЦІЇ ЯК ЗАСОБУ ЮРИДИЧНОЇ ТЕХНІКИ	22
Лаврієнко М. М., Домінюк І. А.	СВІТОВЕ ПРОТИСТОЯННЯ ТА НЕПОВНА ЦІЛІСНІСТЬ	24
Лозінський О. П.	ЗНАЧЕННЯ ФІЛОСОФІЇ ДЛЯ СУЧАСНОЇ ЛЮДИНИ	26
Попелюшко В. О., Матвійчук М. А.	ЗАРОДЖЕННЯ СУДОВИХ ДОКАЗІВ НА ТЕРЕНАХ УКРАЇНИ	27
Симон Ю. С.	МЕТОДОЛОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПРАВОВОЇ ГЕРМЕНЕВТИКИ ЩОДО ДОСЛІДЖЕННЯ ІСТОРИКО-ПРАВОВОЇ РЕАЛЬНОСТІ	30
Стеньгач Н. О.	ДО ПОЛІТИКО-ПРАВОВИХ ПОГЛЯДІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕЛІТИ УКРАЇНСЬКОЇ КОЗАЦЬКОЇ ДЕРЖАВИ	31

СЕКЦІЯ 2 КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО. ФІНАНСОВЕ ПРАВО. ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО		
Батанов О. В.	ПАРЛАМЕНТСЬКЕ ПРАВО В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	34
Буханевич О. М., Івановська А. М.,	ДО ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОГО ВИЗНАЧЕННЯ ТА НОРМАТИВНОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ ІНСТИТУТУ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ	37
Богдан Ю.В.	ДЕМОКРАТІЯ І КОРУПЦІЯ	40
Боняк В. О.	ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ПОНЯТТЯ «КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ» В СУЧАСНІЙ ПРАВОВІЙ ДОКТРИНІ	43
Бочарова Н. В., Шкабаро В. М.	ФЕНОМЕН МІСТ ПРАВ ЛЮДИНИ У ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ	45
Бригінець О. О.	ОСОБЛИВОСТІ БОРОТЬБИ З ТІНЬОВОЮ ЕКОНОМІКОЮ ЯК ЗАГРОЗОЮ ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ ДЕРЖАВИ	47
Васечко В. О.	КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ ІНСТИТУТ РЕАДМІСІЇ: ПИТАННЯ ПРАВОВОГО ЗАКРІПЛЕННЯ	49
Владовська К. П.	ДО ПИТАННЯ ПРО ВИЗНАЧЕННЯ ВИДІВ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІЙ ДОКТРИНІ	50
Гиляка О. С.	ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ПРИВАТНІСТЬ В ЕПОХУ РОЗВИТКУ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ	53
Грищук А. Б.	ПРОФЕСІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК ПЕРЕДУМОВА ЕФЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ	55
Добош Ю.О.	ПРАВОВИЙ СТАТУС ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ РЕАЛІЇ ТА ЗАСТЕРЕЖЕННЯ	57
Дробуш Л. В.	КУЛЬТУРНІ ПРАВА ЛЮДИНИ: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА РІВНІ ГРОМАДИ	59
Завістовський О. Д.	ПРІОРИТЕТНІ ПИТАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ДІЇ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ	61
Льющенко Г. В., Недоступ К.К.,	ВІДОКРЕМЛЕНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ У СИСЕМІ ПОДАТКОВИХ ПРАВОВІДНОСИН	63
Калиновський Б. В.	КОНСТИТУЦІЙНА ЗАБОРОНА ЗВУЖЕННЯ ЗМІСТУ ТА ОБСЯГУ ІСНУЮЧИХ ПРАВ І СВОБОД: КРИТИЧНИЙ ПОГЛЯД	65

Короєд С. О.	СУДОВИЙ МЕХАНІЗМ ПЕРЕВІРКИ ПРАВОМІРНОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ САНКЦІЙ ЗА ЗАКОНОМ УКРАЇНИ «ПРО САНКЦІЇ»	68
Медвідь Ф. М.	ЕНЕРГЕТИЧНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ: ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	70
Мерник А. М.	ОСНОВНІ НАПРЯМКИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ВІЙНИ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ	72
Михайлов О. О.	ФОРМИ СУДОВОГО КОНТРОЛЮ ЗА ВИКОНАННЯМ РІШЕНЬ АДМІНІСТРАТИВНИХ СУДІВ У СПРАВАХ, СТОРОНОЮ В ЯКИХ Є СУБ'ЄКТИ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ	74
Міхровська М. С.	ЕЛЕКТРОННА ПУБЛІЧНА АДМІНІСТРАЦІЯ В УКРАЇНІ: КОНЦЕПТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СТАНОВЛЕННЯ	76
Муза О. В.	ІДЕЯ ВІДНОВЛЕННЯ (АБО ЗАПРОВАДЖЕННЯ) ВІЙСЬКОВИХ СУДІВ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	78
Омельчук Л. В., Капелюшок С. В.	КОНТРОЛІНГ ЯК ЗАСІБ УПРАВЛІННЯ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ	79
Омельчук О. М., Шевчук І. В.	ДЕТЕРМІНАНТИ ЕНЕРГОНЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ СТАЛОГО ЕКОЛОГІЧНОГО РОЗВИТКУ	81
Олуйко В. М.	ПРО ПРАВОВИЙ РЕЖИМ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ І СТАНУ ВІЙНИ	82
Осауленко А. О.	ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ У РУСЛІ РІШЕНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ	84
Політанський В. С.,	ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ВПРОВАДЖЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ З ПОЗИЦІЇ ТЕОРІЇ ПРАВА	86
Ратушенко О. М.	РИЗИК-ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД У АДМІНІСТРАТИВНІЙ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ	88
Савчин М. В.	MILITANT DEMOCRACY AND RUSCIZM	90
Слінько Т.М.	КОНСТИТУЦІЙНІ ПРАВА І СВОБОДИ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ (НА ПРИКЛАДІ РЕАЛІЙ В УКРАЇНІ)	91
Теник А. В.	КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ ОЗНАКИ СУБ'ЄКТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ	93

Терещенко Т. В., Мошанець А. А.	ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ТА МІСЦЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ У СИСТЕМІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ	95
Терлецький Д. С.	ПРАВА ЛЮДИНИ ТА КОНСТИТУЦІЙНІ ПРАВА	99
Туровець Ю. М.	ДО ПИТАННЯ ПРО ЗАХИСТ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ ПРИ НАДАННІ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ У СФЕРІ БУДІВНИЦТВА	101
Циц С. В.	НЕДОЛІКИ ПРОЄКТУ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО СЛУЖБУ В ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ» (РЕЄСТР. № 6504 ВІД 05.01.2022 РОКУ)	103
Черповицька І.Ю.	НАПРЯМИ Й АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ КОМУНІКАЦІЇ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА Й СУДОВОЇ ВЛАДИ У СУЧАСНІЙ ЮРИДИЧНІЙ НАУЦІ	104
Щербанюк О. В.	ТЛУМАЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЇ ТА ПРАВОВА АРГУМЕНТАЦІЯ: КАЗУЇСТИЧНИЙ АНАЛІЗ	107
СЕКЦІЯ 3 ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО. СІМЕЙНЕ ПРАВО. МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО. КОМЕРЦІЙНЕ ПРАВО		
Анатійчук В. В.	ЩОДО ЗАХИСТУ ПРАВА ВЛАСНОСТІ ТА ІНШИХ РЕЧОВИХ ПРАВ, ПОРУШЕНИХ ВНАСЛІДОК ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ	110
Андрейцев В. В.	ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ БЕЗПЕКОВОЇ ЗАХИСНОЇ ФУНКЦІЇ ПРАВОВОГО ІНСТИТУТУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ, ПОВ'ЯЗАНОЇ З ОБ'ЄКТАМИ ПІДВИЩЕНОЇ НЕБЕЗПЕКИ	112
Анікіна Г. В.	СТВОРЕННЯ ГЕТЕРОНІМНИХ ТВОРІВ ЯК ВИД ПОРУШЕННЯ АВТОРСЬКИХ ПРАВ	113
Безух О. В.	ОСОБЛИВОСТІ МЕХАНІЗМУ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРИВАТНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН	116
Бориславська М. В.	ПІДСТАВИ ПЕРЕХОДУ МАЙНА ПОМЕРЛОЇ ОСОБИ У ВЛАСНІСТЬ ДЕРЖАВИ ТА ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ	118
Борсук В. О.	ПОНЯТТЯ ТА ПІДСТАВИ ПОЗБАВЛЕННЯ БАТЬКІВСЬКИХ ПРАВ В СІМЕЙНОМУ ПРАВІ	120
Вагіна І. Д.	ДО ПИТАННЯ ПРО КЛАСИФІКАЦІЮ ДОГОВОРІВ У СІМЕЙНОМУ ПРАВІ	122
Васильєв В. В.	ОСНОВОПОЛОЖНА СУТНІСТЬ ОБМЕЖЕННЯ СВОБОДИ ДОГОВОРУ ПОЛОЖЕННЯМИ ЦИВІЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	124

Ватрас В. А.	ДО ПИТАННЯ ПРО ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ КОРПОРАТИВНИХ ПРАВ У ПІДПРИЄМНИЦЬКОМУ ТОВАРИСТВІ	126
Гаврік Р. О.	АНУЛЮВАННЯ ТА ЗМІНА АКТОВОГО ЗАПИСУ ОРГАНОМ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ АКТИВ ЦИВІЛЬНОГО СТАНУ ЯК СПОСІБ ЗАХИСТУ СІМЕЙНИХ ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ	128
Гринько С. Д., Левицький М. О.	ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ ПРАВА НА САМОЗАХИСТ	130
Грицишина Л. В.,	КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ ІНСТИТУТУ ПРИПИНЕННЯ ШЛЮБУ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ ТА КРАЇН МУСУЛЬМАНСЬКОГО ПРАВА	133
Гудима- Підвербецька М. М.	ПРАВОВА ПРИРОДА ПЕРЕДБАЧЕНОЇ СТ. 554 ЦИВІЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ «СОЛІДАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ОСНОВНОГО БОРЖНИКА І ПОРУЧИТЕЛЯ»	135
Єрмоленко В. М.	ПИТАННЯ СУСПІЛЬНОЇ ПРИРОДИ САМОПЛАГІАТУ	137
Заїка Ю.О.	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ, ЩО ВИНИКАЮТЬ ІЗ НАБУТТЯ ТА ЗБЕРЕЖЕННЯ ЧУЖОГО МАЙНА, В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ	139
Зелінський А. М.	ДО ПИТАННЯ ПРО ДОГОВІР РОЗДРІБНОЇ ТОРГІВЛІ ЛІКАРСЬКИМИ ЗАСОБАМИ	141
Кулініч О. О.	ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ГРАМОТНОСТІ У СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: ПРИЧИНИ, ПОТРЕБИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ	143
Некіт К. Г.	ОСОБЛИВОСТІ ПРИМУСОВОГО ВІДЧУЖЕННЯ ПРИВАТНОГО МАЙНА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	145
Никифорак В. М.	УДАВАНИЙ ПРАВочИН: НАСЛІДОК НЕДОБРОСОВІСНОСТІ ЧИ НЕСВІДОМОСТІ	148
Павлова А. С.	ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ІНСТИТУТУ ПОДІЛУ МАЙНА ПОДРУЖЖЯ У СІМЕЙНОМУ ПРАВІ	149
Палінчак А. О.	ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ДОГОВІРНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ	151
Парфентьев А.В.	ОСОБИСТІ НЕМАЙНОВІ ПРАВА ПОДРУЖЖЯ У ЗАКОНОДАВСТВІ ДЕРЖАВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	153
Погребняк М. В.	ОБОВ'ЯЗОК НАБУВАЧА ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІДЧУЖУВАЧА АБО ТРЕТЬОЇ ОСОБИ ЖИТЛОМ	155

Процьків Н. М.	ДОГОВІР ЕСКРОУ ЯК ГАРАНТІЯ ЗАХИСТУ ПРАВ СУБ'ЄКТІВ ЦИВІЛЬНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ	158
Савченко В. О.	ПРОЯВ СВОБОДИ ВОЛІ В ПРАВІ КРАЇН-ЧЛЕНІВ ЄС: ОКРЕМІ АСПЕКТИ	159
Савчук В. П.	ЩОДО ВИТОКІВ ПРАВОВОГО ІНСТИТУТУ КОРПОРАТИВНОГО СЕКРЕТАРЯ	161
Салюк П. І.	ОСОБЛИВОСТІ ЗАХИСТУ ПРАВ ТА ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ ДИТИНИ КВАЗІСУДОВИМИ ОРГАНАМИ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД	163
Сердечна І. Л.	ДО ПИТАННЯ ПРО ДОГОВІР ЯК РЕГУЛЯТОР СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН	165
Соловей А. О.	ПРОЦЕСУАЛЬНІ АСПЕКТИ ЗДІЙСНЕННЯ УСИНОВЛЕННЯ ДИТИНИ ІНОЗЕМЦЯМИ ТА ОСОБАМИ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА	167
Фрончко В. В.	МІСЦЕ ІННОВАЦІЙНОГО ПРАВА В СУЧАСНІЙ ПРАВОВІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ	169
Чорна Ж.Л.	ОКРЕМІ ПИТАННЯ РОЗМЕЖУВАННЯ НЕДІЙСНИХ І НЕУКЛАДЕНИХ ПРАВОЧИНІВ	171
Belakhvost A.	THE RELATIONSHIP BETWEEN CONCEPTS OF LIQUIDATED DAMAGES AND CONTRACTUAL PENALTIES	172
Kondyk D.	LEGAL ISSUES OF PROTECTION OF GEOGRAPHICAL INDICATIONS IN UKRAINE AS A PREREQUISITE FOR EU MEMBERSHIP	174
Ulyashyna M.	DEVELOPMENT OF SURROGACY LEGISLATION IN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS	176
СЕКЦІЯ 4 ЦИВІЛЬНИЙ, ГОСПОДАРСЬКИЙ ТА АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПРОЦЕС		
Бондаренко-Зелінська Н. Л.	ОНЛАЙН-ВРЕГУЛЮВАННЯ СПОРІВ	178
Клімов В. А.	ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «АДМІНІСТРАТИВНА ЮРИСДИКЦІЯ» У СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ	181
Пасайлюк І. В.	ПОРЯДОК РОЗГЛЯДУ СПРАВИ В СУДІ АПЕЛЯЦІЙНОЇ ІНСТАНЦІЇ	183
Пільков К. М.	ЕКСТРАОРДИНАРНИЙ ПЕРЕГЛЯД СУДОВИХ РІШЕНЬ ДЛЯ ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК У ПИТАННЯХ ПРАВА	185

Скиба Ю. В.	ПЕРЕДУМОВИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОВНОВАЖЕНЬ СУДУ ПЕРШОЇ ІНСТАНЦІЇ ЩОДО СКАСУВАННЯ ЗАОЧНОГО РІШЕННЯ У ЦИВІЛЬНІЙ СПРАВІ	187
Трач О. М.	СУДОВІ РІШЕННЯ У ЦИВІЛЬНИХ СПРАВАХ ЯК ОБ'ЄКТ КАСАЦІЙНОГО ОСКАРЖЕННЯ	189
Ivanov P. V.	UNFAIR METHODS OF COMPETITION	191
СЕКЦІЯ 5 ТРУДОВЕ ПРАВО ТА ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ		
Андрушко А. В.	ТРУДОВІ ПРАВА У ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ	194
Бурак В. Я.	ТРУДОВІ ВІДНОСИНИ ДИСТАНЦІЙНОЇ РОБОТИ: ДО ПИТАННЯ ПРО ЇХ ОЗНАКИ	196
Бурка А. В.	ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА МОБІНГ У ТРУДОВИХ ВІДНОСИНАХ	198
Войтюк Л. М.	ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ НАПРЯМКІВ БЕЗПЕКИ ПРАЦІ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ В УКРАЇНІ	200
Гетьманцева Н. Д.	ПРАВОВІ ТЕНДЕНЦІЇ ЗАПОБІГАННЯ І ПРОТИДІЇ ДИСКРИМІНАЦІЇ У СВІТІ	202
Коваленко О. О.	ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ВІДПОЧИНОК ЯК СКЛАДОВОЇ УТВЕРДЖЕННЯ ГІДНОЇ ПРАЦІ В УКРАЇНІ В УМОВАХ РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	204
Малюга Л. Ю.	СУЧАСНИЙ СТАН ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТРУДОВИХ ПРАВ МОЛОДІ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ	205
Орловський О. Я.	ПРАВО ЛЮДИНИ НА ГІДНЕ ЖИТТЯ: СОЦІАЛЬНИЙ ВИМІР	207
Сікун А. М., Мірошниченко О. А.	ДО ПИТАННЯ ПРАЦІ ЗАСУДЖЕНИХ ПІД ЧАС ДІЇ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	209
Труфанова Ю. В.	ОСОБЛИВОСТІ ВИПЛАТ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМ ПІД ЧАС ЛІКУВАННЯ ТА РЕАБІЛІТАЦІЇ	211
Харитонов Є. О., Харитонova О. І.	ДЕЯКІ МІРКУВАННЯ ЩОДО ОСОБЛИВОСТЕЙ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ У ВІДКРИТОМУ СУСПІЛЬСТВІ	213

Шевердіна В. І.	ОКРЕМІ ПИТАННЯ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ	215
Шкода В.М.	ЗМІСТ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ПРАЦІВНИКІВ МИТНИХ ОРГАНІВ	217
СЕКЦІЯ 6 ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО. АГРАРНЕ ПРАВО. ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО. ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО. ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО		
Андрейцев В. І.	КАТЕГОРІЯ «ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА»: РЕГЛАМЕНТАЦІЯ В ЗАКОНОДАВСТВІ, ІНТЕРПРЕТАЦІЯ В ПРАВІ І ПРАВОВІЙ ДОКТРИНІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РЕАЛІЗАЦІЇ В ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ПРАВА ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ	220
Андрущенко Л. В.	ДО ПИТАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ МИТНИХ ПРАВИЛ ЯК ЧИННИКА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ	224
Ващишин М. Я.	ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВІДШКОДУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ШКОДИ УКРАЇНИ ВНАСЛІДОК ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ РФ	227
Гошта В. Ю.	ПРОБЛЕМИ РОЗМЕЖУВАННЯ ЗЕМЕЛЬ ДЕРЖАВНОЇ ТА КОМУНАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	229
Дервянко Б. В.	ОКРЕМІ ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ ВТОРИННОГО РЕСУРСОКОРИСТУВАННЯ У ПОБУТІ Й ЕКОНОМІЦІ	231
Костяшкін І. О., Василенко А. М.	ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТРАНСФОРМАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЛЮ В УКРАЇНІ	233
Місінкевич А. Л.	ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ЗДІЙСНЕННЯ КОНСЕРВАЦІЇ ТА РЕКУЛЬТИВАЦІЇ НА ЗЕМЕЛЯХ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ	235
Навроцький В. А.	СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ІНСТИТУТУ ПРАВА ПРИВАТНОЇ ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЛЮ В УКРАЇНІ	237
Недоборська К. Л.	ПРАВОВІ ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЮВАННЯ ОРЕНДИ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	239
Носік В. В.	РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ «НАЛЕЖНОГО УРЯДУВАННЯ» У ЗДІЙСНЕННІ ПРАВ НА ЗЕМЛЮ: УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ ТА ЄВРОПЕЙСЬКІ ВИМІРИ	241
Олефір В. І.	ВПЛИВ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ, ВИКЛИКАНИХ КОНФЛІКТНОГЕННИМИ ЧИННИКАМИ, НА ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ	243

Палійчук В. Б.	ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ПРИ ВИРШЕННІ ЗЕМЕЛЬНИХ СУДОВИХ СПОРІВ РІШЕНЬ ЄСПЛ, ЯКІ НЕ МАЮТЬ ОФІЦІЙНОГО ПЕРЕКЛАДУ	245
Романюк О. О.	КОРПОРАТИВНІ ПРАВА У ФЕРМЕРСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ	246
Струтинський О. Л.	ВИКОРИСТАННЯ ІНОЗЕМНОГО ДОСВІДУ ЩОДО ВПРОВАДЖЕННЯ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ В УМОВАХ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ КРИЗИ УКРАЇНИ	248
Суєтнов Є. П.	ЗАКОНОДАВЧІ НОВЕЛИ У СФЕРІ ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА ВІДНОВЛЕННЯ ЛІСОВИХ ЕКОСИСТЕМ	251
Федорович В. І.	ЕКОЛОГІЗАЦІЯ ЗЕМЕЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ЯК СПОСІБ ЙОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ	253
Чирик А.О.	ДЕРЖАВИ ЯК СУБ'ЄКТИ ПРАВА СПІЛЬНОЇ ЧАСТКОВОЇ ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЕЛЬНУ ДІЛЯНКУ В УКРАЇНІ	254
Швець А. М.	ОСОБЛИВОСТІ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ЗОН ВІДЧУЖЕННЯ ТА БЕЗУМОВНОГО ВІДСЕЛЕННЯ В ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ	256
Шульга М. В.	ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ЗЕМЕЛЬ ЛІСОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ	258
Яремак З. В.	ЮРИДИЧНІ КОЛІЗІЇ ЯК ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ ЕКОЛОГО-ПРАВОВОГО КОНФЛІКТУ	259
Danyliuk L.R.	MAIN EUROPEAN LEGAL SOURCES IN THE SPHERE OF BIOLOGICAL DIVERSITY PROTECTION	261
СЕКЦІЯ 7 КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ. КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО		
Акімов М. О.,	ДО ПРОБЛЕМИ ДОЦІЛЬНОСТІ ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО СТ. 111-1 КК УКРАЇНИ (НА ПРИКЛАДІ ЗАКОНОПРОЄКТУ РЕЄСТР. № 7647 ВІД 08.08.2022)	264
Акопян О. В.	ОСОБЛИВОСТІ РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ НЕПОВНОЛІТНІХ	266
Вереша Р. В.	СИСТЕМА ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ В МЕХАНІЗМІ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ	268
Виговський Д. Л.	ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПОНЯТТЯ «ЗЛОЧИННИЙ ВПЛИВ» В КРИМІНАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	271

Гришук В. К.	МІЖГАЛУЗЕВІ ЗВ'ЯЗКИ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ	272
Гуменюк О. Г.	ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЗНАТЬ З ЮРИДИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ У РОБОТІ З НЕПОВНОЛІТНИМИ ПРАВОПОРУШНИКАМИ	278
Данькова С.О.	ЗМАГАЛЬНІСТЬ ЯК ОСНОВА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ДОКАЗУВАННЯ В СУДІ ПЕРШОЇ ІНСТАНЦІЇ	279
Захарчук В. М.	СУДОВА ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	281
Зінчук Д. М.	ОБМЕЖЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕРСОНАЛУ В ДЕРЖАВНІЙ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧІЙ СЛУЖБІ УКРАЇНИ	284
Козлюк Л. Г.	ОСОБИСТІСТЬ ЗЛОЧИНЦЯ – ВИЗНАЧАЛЬНА КАТЕГОРІЯ ДЛЯ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ	285
Копотун І. М., Рудик М. М.	НОРМАТИВНО-ПРАВОВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД	287
Лимонченко М. С.	ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРИМУШУВАННЯ ДО ШЛЮБУ	289
Матюшенко О. І., Мостепанюк Д. В.	КОЛАБОРАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ	291
Мельничук М. М.	ОСОБЛИВОСТІ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ПОКАРАННЯ ТА ЙОГО ВІДБУВАННЯ ВАГІТНИХ ЖІНОК ТА ЖІНОК, ЯКІ МАЮТЬ ДІТЕЙ ВІКОМ ДО СЕМИ РОКІВ	293
Налуцишин В. В., Налуцишин В. В.	КРИМІНАЛІЗАЦІЯ ПОСЯГАНЬ З ВИКОРИСТАННЯМ КОМП'ЮТЕРІВ ТА КОМП'ЮТЕРНОЇ ІНФОРМАЦІЇ (ДОСВІД БАЛТІЙСЬКИХ КРАЇН)	295
Нежурбіда С. І., Скулиш Є. Д.,	ЕТІОЛОГІЯ ЗЛОЧИНУ: РЕЗУЛЬТАТИ АНАЛІЗУ ТЕОРІЙ	297
Нікіфорова Т. І.	КОНСТИТУЦІЙНІСТЬ СПЕЦІАЛЬНОЇ КОНФІСКАЦІЇ	299
Плисюк Н. М.	СОЦІАЛЬНА ЗУМОВЛЕНІСТЬ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ВБИВСТВА В УКРАЇНІ	301
Римшин Т. А.	ПРАВОВИЙ АСПЕКТ НАДАННЯ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ДІТЯМ, ПОСТРАЖДАЛИМ ВІД СЕКСУАЛЬНОГО НАСИЛЬСТВА	303
Самолук В. І.	ПОНЯТТЯ, ОЗНАКИ, ВИДИ ТА ПРАВОВІ НАСЛІДКИ РЕЦИДИВУ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ	306

Смірнова І. С.	КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ РІВНОПРАВНОСТІ ГРОМАДЯН У СФЕРІ ТРУДОВИХ ПРАВОВІДНОСИН НА ПРИКЛАДІ ЗАКОНОДАВСТВА БОЛГАРСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ	308
Ткачук А. О.	ПОНЯТТЯ МОТИВУ ТА ЙОГО РОЛЬ В КВАЛІФІКАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ	310
Турлова Ю. А.	ДЕЯКІ ЗАУВАЖЕННЯ ЩОДО КРИМІНАЛІЗАЦІЇ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ МИРУ, БЕЗПЕКИ ЛЮДСТВА ТА МІЖНАРОДНОГО ПРАВОПОРЯДКУ	312
Цибохін О. М.	СИСТЕМА ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ ЯК ОБ'ЄКТ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ	313
Шамара О. В., Комашко В. В.	ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ІНТЕРЕСІВ ДЕРЖАВИ: ЗАГАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ	314
СЕКЦІЯ 8 КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС І КРИМІНАЛІСТИКА. СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА		
Балов П. О.	ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ ДОСУДОВОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ НА ПІДСТАВІ УГОД	322
Барабанова Д. А.	НАДАННЯ ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ: ВІДМЕЖУВАННЯ ВІД ІНШИХ ПОНЯТЬ	324
Борейко Г. Д.	ЧИ МОЖЕ ВІДМОВА ВІД ДАВАННЯ ПОКАЗАНЬ ПІДОЗРЮВАНИМ/ОБВИНУВАЧЕНИМ ВИЗНАВАТИСЬ ЗЛОВЖИВАННЯМ ПРАВОМ ?	325
Вітушинська О. О.	УХВАЛИ СЛІДЧИХ СУДДІВ, ЯКІ НЕ ПІДЛЯГАЮТЬ АПЕЛЯЦІЙНОМУ ОСКАРЖЕННЮ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ: ДО ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ	326
Волкотруб С. Г.	ПЕРСПЕКТИВИ АДАПТАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ДО ПРАВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	328
Гловюк І. В.	ЗМІНА ПОВНОВАЖЕНЬ КЕРІВНИКА ОРГАНУ ПРОКУРАТУРИ ЩОДО ПОЗБАВЛЕННЯ СВОБОДИ ОСОБИ: НОВЕЛИ КПК УКРАЇНИ	330
Дроздович Н. Л.	ДОПУСТИМІСТЬ ДОКАЗІВ, ОТРИМАНИХ В РЕЗУЛЬТАТІ АУДІО-, ВІДЕОКОНТРОЛЮ В ХОДІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	332
Когут І. А.	ПЕРЕДУМОВИ ВІДСУТНОСТІ НАЛЕЖНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ СЛІДЧИМ ТА ДІЗНАВАЧЕМ ІЗ ПРОКУРОРОМ	334

Кравчук О. В., Остапчук М. О.	ЗАЛУЧЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ЕКСПЕРТІВ ДО РОЗСЛІДУВАННЯ ВОЄННИХ ЗЛОЧИНІВ РФ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ	336
Крушинський С. А. Оборонова І. В.	ОКРЕМІ ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ СУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ У ФОРМІ ПРИВАТНОГО ОБВИНУВАЧЕННЯ	338
Маленко О. В.	ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА ЗАЯВНИКА НА УЧАСТЬ У КРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ ЧЕРЕЗ ПРЕДСТАВНИКА	341
Михайлов П. С.	УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ БЕЗПЕКИ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	343
Присяжна А. В.	ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ДІЯЛЬНОСТІ ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА	344
Пчеліна О. В., Пчелін В. Б.	ОСОБЛИВОСТІ АРЕШТУ МАЙНА В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	346
Слободяник А. С.	ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ІНСТИТУТУ RASTUM DE QUOTA LITIS В УКРАЇНІ	348
Фідря Ю. О.	ЧИ НА ЧАСІ ВІЙСЬКОВІ СУДИ В УКРАЇНІ?	350
Хмелевська Н. В.	ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ЮВЕНАЛЬНОЇ ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ І ТАЙВАНЮ	352
Циганюк Ю. В.	НАУКОВО-КОНСУЛЬТАТИВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ РЕГІОНАЛЬНИХ ОРГАНІВ АДВОКАТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ	354
Щур С. О.	ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ ФІКСАЦІЇ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	355
СЕКЦІЯ 9 МІЖНАРОДНЕ ТА ЄВРОПЕЙСЬКЕ ПРАВО. ПОРІВНЯЛЬНЕ ПРАВознавство		
Авсієвич А. В.	СПІВВІДНОШЕННЯ АРБИТРАЖНОЇ УГОДИ ТА ПОВНОВАЖЕНЬ КОМЕРЦІЙНОГО АРБИТРАЖУ НА РОЗГЛЯД СПОРУ	358
Гросул Д. Д.	МЕХАНІЗМИ КОНФІСКАЦІЇ АКТИВІВ РФ В УКРАЇНІ ТА ЗАКОРДОНОМ	360

Жукорська Я. М.	ЄВРОПЕЙСЬКА СИСТЕМА КОЛЕКТИВНОЇ БЕЗПЕКИ VS. РОСІЙСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ	362
Іваницький А. М.	ЗВЕРНЕННЯ ДО НАДНАЦІОНАЛЬНИХ СУДОВИХ ІНСТИТУЦІЙ ЯК ФОРМА МІЖНАРОДНОГО ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ	364
Кірик А. Ю.	СТАЛІЙ РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНОГО СЕКТОРУ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	366
Лозінська С. В.	ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЩОДО СТАНОВИЩА БІЖЕНЦІВ З УКРАЇНИ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ В ПЕРІОД РОСІЙСЬКОЇ ВІЙСЬКОВОЇ АГРЕСІЇ	368
Мукомела К. О.	ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ ТА ЄС	370
Нігрєсва О. О.	КРИПТОАКТИВИ ЯК ЗАСІБ УХИЛЕННЯ ВІД ЕКОНОМІЧНИХ САНКЦІЙ	372
Нянько В.В.	ЗАХИСТ ПРАВА ВЛАСНОСТІ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ	374
Павлик О. Б.	РЕЛІГІЙНІ НОРМИ В ЗАКОНОДАВСТВІ ФЕДЕРАТИВНОЇ РЕСПУБЛІКИ НІМЕЧЧИНИ	376
Підгородинська Ю. І.	ОРГАНИ МІЖНАРОДНИХ ДОГОВОРІВ ПРО ОХОРОНУ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА, ЩО ПРИЙМАЮТЬ УЧАСТЬ У КОНТРОЛІ ЗА ЇХ ДОТРИМАННЯМ	377
Розвадовський В. І.	ПРОБЛЕМИ АРХАЇЗМУ ДІЮЧИХ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ НОРМ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНИХ ІНСТИТУТІВ В УМОВАХ ВІЙНИ	379
Удовика Л. Г.	ПРАВОВА СИСТЕМА УКРАЇНИ КРІЗЬ ПРИЗМУ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ПРАВОВИХ ЦІННОСТЕЙ	380
Drakokhrust T., Hui Li,	HUMAN RIGHTS TO FREEDOM OF MOVEMENT DURING THE WAR IN UKRAINE	383
Ivanova R. Y.	COOPERATION OF UKRAINE WITH FOREIGN DONORS ON BILATERAL BASIS	385
Orlov M. Y.	PART OF INTERNATIONAL MONETARY FUND IN THE ECONOMIC STABILITY OF UKRAINE IN 2014 AND 2022	387

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ

Збірник тез

**Міжнародної науково-практичної конференції
«ДВАДЦЯТЬ ПЕРШІ ОСІННІ ЮРИДИЧНІ ЧИТАННЯ»**

*присвяченої 30-річчю Хмельницького університету
управління та права імені Леоніда Юзькова*

Відповідальний редактор – Шевчук І. В.

Підписано до друку 30.09.2022 р. Формат 60×84 1/16.

Наклад 100 прим. Зам. № 72.

Видано у Хмельницькому університеті управління та права імені
Леоніда Юзькова.

29013, м. Хмельницький, вул. Героїв Майдану, буд. 8

Тел.: (382) 71-75-91, (382) 71-80-80

Ел. адреса: наука@univer.km.ua

Свідоцтво Державного комітету інформаційної політики,
телебачення та радіомовлення України про внесення
суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру
видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції
Серія ДК № 6982 від 19.11.19 р